

Ματαιότης ματαιότητων τα πάντα ματαιότης

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Άκουσε τι λέγει ο Σολομώντας, που γνώρισε τα παρόντα πράγματα· «έχτισα», λέγει, «για τον εαυτό μου σπίτια, φύτεψα κήπους και παραδείσους, αμπελώνες και πισίνες με νερά, απέκτησα χρυσό και άργυρο, όρισα να μου τραγουδούν τραγουδιστές και τραγουδίστριες, απέκτησα πρόβατα και βόδια» (Εκκλ. 2, 4-8). Πραγματικά κανένας δεν έκαμε τόσο τρυφηλή ζωή, κανένας δεν υπήρξε τόσο ένδοξος, κανένας τόσο σοφός, κανένας τόσο άρχοντας, κανένας δεν είδε τα πράγματα να συμβαίνουν τόσο πολύ όπως τα ήθελε αυτός. Τι λοιπόν; **Τίποτε από αυτά δεν ωφελήθηκε· αλλά τι λέγει μετά από όλα αυτά; «Ματαιότης ματαιότητων τα πάντα ματαιότης»** (Εκκλ. 1, 2). Όχι απλώς ματαιότητα, αλλά σε υπερβολικό βαθμό;

Ας πεισθούμε στον Σολομώντα, παρακαλώ, που έφθασε σ' αυτό με την ίδια την πείρα· ας πεισθούμε σ' αυτόν, και ας αφοσιωθούμε σε πράγματα, όπου δεν υπάρχει ματαιότητα, όπου υπάρχει αλήθεια, όπου όλα είναι σταθερά και βέβαια, όπου όλα έχουν οικοδομηθεί στην πέτρα, όπου δεν υπάρχουν γηρατειά, ούτε παροδικότητα, όπου όλα ανθούν, όπου όλα ακμάζουν, όπου τίποτε δεν παλιώνει, ούτε γηράσκει,

ούτε βρίσκεται κοντά στον αφανισμό. **Ας ποθήσουμε, παρακαλώ, γνήσια το Θεό, όχι από φόβο για τη γέενα, αλλά από πόθο για τη βασιλεία Του. Γιατί, πες μου, τι μπορεί να εξισωθεί με το να δει κανείς το Χριστό; Τίποτε δεν υπάρχει, και πολύ σωστά. Γιατί λέγει, «ούτε μάτι είδε, ούτε αυτί άκουσε, ούτε ανθρώπινη καρδιά αισθάνθηκε, εκείνα που ετοίμασε ο Θεός για εκείνους που Τον αγαπούν» (Α' Κορ. 2, 9).**

Ας προσπαθήσουμε να επιτύχουμε εκείνα και ας περιφρονήσουμε αυτά εδώ. Δεν τα κατηγορούμε αυτά εδώ αμέτρητες φορές; Δεν λέμε ότι η ανθρώπινη ζωή δεν είναι τίποτε; Τι φροντίζεις για το μηδέν; Γιατί υπομένεις κόπους για το μηδέν; Κοίταξε όμως αμέσως στον ουρανό· από τις πέτρες και τους κίονες εδώ, κοίταξε σ' εκείνην την ομορφιά, και θα δεις ότι αυτά εδώ είναι έργα μυρμηγκιών και των κουνουπιών. Φιλοσόφησε βαθιά βλέποντάς τα· ανέβα στα ουράνια· από εκεί επάνω σκέψου τις λαμπρές οικοδομές εδώ κάτω και θα δεις ότι δεν είναι αυτές τίποτε, αλλά παιχνίδια μικρών παιδιών.

Είδες πώς ο αέρας είναι λεπτότερος, πώς είναι ελαφρύτερος, πώς είναι καθαρότερος και διαυγέστερος, όσο ανεβαίνεις στο ύψος; **Εκεί πάνω έχουν τα σπίτια και τις σκηνές τους οι ελεήμονες.** Αυτά εδώ κατά την Ανάσταση καταστρέφονται, ή καλύτερα πριν από την Ανάσταση ερχόμενος ο χρόνος τα κατέστρεψε, τα εξαφάνισε και τα διέλυσε· και πολλές φορές πάνω στην ακμή και στην ώρα τους, ή σεισμός τα κατεδάφισε ή φωτιά κατέστρεψε το παν. Γιατί βέβαια θάνατοι δεν συμβαίνουν μόνο στις ηλικίες των ανθρώπων, αλλά και στις οικοδομές υπάρχουν πρόωροι θάνατοι· και πολλές φορές εκείνα που σάπισαν από την πολυκαιρία, όταν σείστηκε η γη έμειναν ασάλευτα, ενώ εκείνα που λάμπουν και είναι σταθερά και νεοκατασκευάστα σείσθηκαν και χάθηκαν από μόνη τη βροντή· και αυτό νομίζω είναι έργο της οικονομίας του Θεού, για να μη μεγαλοφρονούμε για τις οικοδομές.

Από το βιβλίο «Πνευματικά Μαργαριτάρια Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου», εκδ. «Ορθόδοξος Κυψέλη»

Πηγή: xfd.gr